

4505

2den Beh. af Lovudf. om den

berøbe Creditor hans nu i Lovgivningens begrundede Ret. Det er imidlertid langtfra, at der her kun er Tale om en eneste Undtagelse, og den ærede Ordfører har selv nævnet, at der er et meget betydeligt Antal Bygninger paa Landet, som ere undergivne Bantkæftelse i Forhold til Bygningernes Værdi; det er nemlig alle saadanne Bygninger, der ikke benyttes til det egentlige Landbrug, og derhos, som han selv nævned, s. Gr. alle de Bygninger paa Kjøbenhavns Grund, der ligge udenfor Byen, og som vare til i 1813. Paa dem hviler der Bantkæftelse, skjøndt de ere indbefattede under Landbygningernes Brandforsikkring, og det Samme gjælder om en Mængde andre Bygninger rundt omkring i Landet samt i mindre Stæder eller Flækker, hvor der drives borgerlig Næring, uden at de just ere Kjøbstæder. Det forekommer mig derfor, at det vilde være meget urigtigt at gaae ind paa dette Vædringsforslag. Bantkæftelsesobligationer have hidtil været ansete som det allerstærke Pantdocument, men efter dette Forslag tabe de en heel Deel af deres Sikkerhed. I Formiddags blev der vedtaget en anden Bestemmelse med Hensyn til Kjøbstadbygninger, og det forekommer mig ikke, at der er Grund til her at gjøre Forskjel i den Henseende. Det vilde dog ogsaa være befyndeligt at lade Bestemmelsen gaae ud paa det ene Sted, men lade den staae paa det andet, uagtet Meningen maa være den samme, naar man forstaaer Lovens rigtig. — Ligeledes maa jeg udtale mig imod de Vædringsforslag, der af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) ere stillede under Nr. 2 a, b og c. De gaae alle ud paa at forandre en Rettinghed, som Pantcreditorer nu have deels ifølge Lovgivningen deels i mange Tilfælde ifølge udtryffelige Clausuler i deres Obligationer. Med Hensyn til Forslaget under Lit. a skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke altid kan være Creditor itegebyldigt, i hvilken Forening hans Debitor gaaer ind. Der siges vel: „En af Regjeringen sanctioneret Forening“, men

alm. Brandfors. for Landbygn.

4506

jeg skal bemærke, at dette er et Udtryk eller en Talemaade, som slet ikke tilkjendegiver noget Bestemt. Regjeringen har nemlig Intet at gjøre med at stadfæste Statuter for Brandforsikkringselskaber; det er en aldeles fri Virksomhed, som ikke trænger til Regjeringens Stadfæstelse. Der er vel i Loven af 8de Marts 1856 givet visse Rettelser med Hensyn til Attester af Skjode- og Pantebøgerne til Brug ved en Eiendoms Udskættelse af den almindelige Brandforsikkring for Landet, naar de begjæres af Bestyrelsen for en Brandforsikkringsforening, for urørlige Eiendomme, som har Justitsministeriets Samtykke til, at de i samme forskiftede Eiendomme maae antages til Pant for Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler; men her staaer blot „sanctioneret“, uden Henvisning til, hvad der nærmere skal forståaes derved. Selv om det imidlertid bliver gjort tydeligt, at der menes saadanne Foreninger, som Justitsministeriet har erklæret kunne være tjenlige til Sikkerhed for Umyndiges Midler, er det Noget, der ikke vedkommer andre private Creditorer; de maae have deres Ret forbeholdt i saa Henseende. De samme Indvendinger gjælde ogsaa imod Forslagene under Lit. b og c, idet de gaae ud paa, at saadan Udskættelse skal kunne finde Sted, uden at det er klart, at den virkelige Creditor eller den, der har Obligationen til Sikkerhed, har givet Samtykke dertil, og da man i Formiddags har forkastet alle de Forslag, som gif ud paa saaledes at svække Pantecreditorerne, antager jeg, at man ogsaa vil gjøre det i dette Tilfælde.

Justitsministeren: Hvad angaaer det af Udvalget under Nr. 1 stillede Vædringsforslag, er jo et lignende i forrige Møde blevet vedtaget med Hensyn til den da forhandlede Lov, og jeg kan derefter ikke finde Anledning til videre at modsætte mig, at det samme Vædringsforslag vedtages ved denne Lov. Jeg troer ganske vist, at det Udvalget har tilsigtet ved sit Vædringsforslag, ikke vil blive opnaaet